

Sèrie 1

L'alumnat ha de respondre les 4 preguntes proposades.

Les tres primers preguntes consten de dos apartats (a i b) que valen sempre 1,25 punts. La pregunta quatre consta de quatre apartats dels quals només s'han de respondre dos.

Com a norma general, tingueu en compte que un error no s'ha de penalitzar dues vegades. Si un càlcul necessita un resultat anterior, i aquest és erroni, cal valorar la resposta independentment del valor numèric, i tenir en compte el procediment de resolució (sempre que els valors emprats i/o els resultats no siguin absurds).

Un error en la formulació penalitza 0,5 punts en aquell apartat, com s'explicita en la pauta. En cap cas un apartat pot tenir una puntuació "negativa".

Exercici 1a

Per què el F₂ és un gas, el Br₂ és un líquid i el I₂ és un sòlid a temperatura ambient?

El F₂, el Br₂ i el I₂ estan formats per **molècules apolars** que formen **dipols instantanis** entre els quals s'**estableixen forces d'atracció** i com **més grans** són aquestes **interaccions més alt** és el **punt d'ebullició** d'una substància.

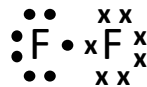
Les **forces d'atracció** entre **molècules** de I₂ són **majors** que entre **molècules** de Br₂ i aquestes són **majors** que entre **molècules** de F₂, és per això que el F₂ és un gas, el Br₂ és un líquid i el I₂ és un sòlid.

Com **més grans** són les **molècules més polaritzables** són i **més grans** són les **forces entre dipols instantanis**.

[0,40 p.]

Per què aquests elements formen molècules diatòmiques?

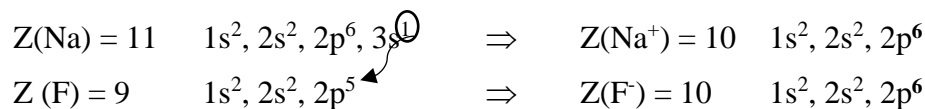
Els halògens tenen **7 electrons de valència** (ns² np⁵) i **per arribar a complir la regla de l'octet comparteixen 1 electró** formant molècules diatòmiques amb un **enllaç covalent** entre àtoms d'halogen.

[0,35 p.]

Quin tipus d'enllaç s'estableix entre un halogen i un metall alcalí?

Quan es combinen un halogen i un metall alcalí formen un **enllaç iònic**; l'**halogen captarà un electró que li cedirà el metall alcalí** i així **ambdós elements compliran la regla de l'octet**.

[0,30 p.]

Exemple d'un compost amb aquest tipus d'enllaç

L'halogen i el metall alcalí es combinaran en la proporció 1:1.

Qualsevol compost format entre un halogen (F, Br, I) i un metall alcalí (Li, Na). Per exemple: LiF; LiBr; LiI; NaF; NaBr i NaI són compostos iònics.

[0,20 p.]

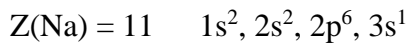

Exercici 1b

Configuracions electròniques

El Li és del **període 2** ($n=2$), del **grup 1** ($2s^1$), metall alcalí, i del **bloc s** (s^1).

El Na és del **període 3** ($n=3$), del **grup 1** ($3s^1$), metall alcalí, i del **bloc s** (s^1).

El F és del **període 2** ($n=2$), del **grup 17** ($2p^5$), halogen, i del **bloc p** (p^5). [0,15 p.]

Assignació dels valors de radi atòmic i d'energia d'ionització del tres elements

Radis atòmics

El **radi del Na** serà **més gran** que el **radi del Li** perquè estan en el **mateix grup** de la taula periòdica, però el **Na té més capes amb electrons** ($3s^1$) **que el Li** ($2s^1$). L'atracció de les càrregues positives (nucli) amb les negatives (electrons) es més gran en el Li que en el Na.

$\Rightarrow$ **radi Na > radi Li** [0,15 p.]

El **radi del Li** serà **més gran** que el **radi del F** perquè tots dos elements tenen el **mateix nombre de capes amb electrons**, però com que el **F** té un nombre atòmic més gran **atraurà els electrons amb més força cap al nucli** (té més protons) i, per tant, el radi serà menor.

$\Rightarrow$ **radi Li > radi F** [0,15 p.]

Per tant, l'assignació dels radis atòmics és: [0,10 p.]

<i>radi Na</i>	<i>radi Li</i>	<i>radi F</i>
2,27 Å	1,82 Å	0,42 Å

Energies d'ionització

Com més petit és un àtom més costa d'arrencar-ne un electró perquè aquest se sent més atret pel nucli, per tant:

[0,20 p.]

<i>Energia d'ionització Na</i>	<i>Energia d'ionització Li</i>	<i>Energia d'ionització F</i>
496,0 kJ mol ⁻¹	520,2 kJ mol ⁻¹	1681,0 kJ mol ⁻¹

Exercici 1b (continuació)

És un fotó de $\lambda = 420 \text{ nm}$ capaç d'ionitzar un àtom amb EI de $520,2 \text{ kJ mol}^{-1}$?

Càlcul de l'energia necessària per ionitzar un àtom

A partir de l'equació de Planck es relaciona l'energia de la radiació amb la freqüència:

$$E = h\nu$$

- Considerant la relació entre $\nu = c / \lambda$ i substituint:

$$E = \frac{h \cdot c}{\lambda}$$

$$E = \frac{6,63 \times 10^{-34} \text{ J s} \cdot 3 \times 10^8 \text{ m s}^{-1}}{420 \times 10^{-9} \text{ m}} = 4,71 \times 10^{-19} \text{ J} \quad [0,25 \text{ p.}]$$

- Canvi d'unitats (kJ mol^{-1} a J àtom^{-1}):

$$520,2 \text{ kJ mol}^{-1} \frac{1000 \text{ J}}{1 \text{ kJ}} \frac{1 \text{ mol}}{6,02 \cdot 10^{23} \text{ àtom}} = 8,64 \times 10^{-19} \text{ J àtom}^{-1}$$

[0,15 p.]

Comparació d'energies (energia radiació vs. energia necessària)

L'energia de la radiació és $4,71 \times 10^{-19} \text{ J}$ per cada fotó $< 8,64 \times 10^{-19} \text{ J àtom}^{-1}$

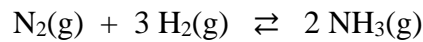
⇒ Aquest àtom no es podrà ionitzar amb una radiació de $\lambda = 420 \times 10^{-9} \text{ m}$

[0,10 p.]

Exercici 2a

Càlcul de la constant d'equilibri en concentracions, K_c

La constant d'equilibri (K_c) a 1000 K és:

$$K_c = \frac{[\text{NH}_3]^2}{[\text{N}_2][\text{H}_2]^3} \quad [0,25 \text{ p.}]$$

Substituint els valors de les concentracions en l'equilibri en l'equació de la K_c s'obté:

$$K_c = \frac{[\text{NH}_3]^2}{[\text{N}_2][\text{H}_2]^3} = \frac{(0,36)^2}{(0,142) \cdot (1,84)^3} = 0,1465$$
$$\Rightarrow K_c = 0,1465 \quad [0,40 \text{ p.}]$$

Càlcul de la constant d'equilibri en pressions, K_p

Relació entre K_c i K_p

$$K_p = K_c(RT)^{\Delta n} \quad [0,25 \text{ p.}]$$

R : constant universal dels gasos ideals

T : temperatura en K

Δn : increment del nombre de mols de gasos al passar de reactius i productes

Càlcul K_p (pressions expressades en atmosferes)

$$\Delta n = \sum n_{\text{productes}} - \sum n_{\text{reactius}} = 2 - 4 = -2 \quad \text{i} \quad RT = 0,082 \frac{\text{atm} \cdot \text{L}}{\text{K} \cdot \text{mol}} \times 1000 \text{ K}$$

$$K_p = K_c(RT)^{\Delta n} = 0,1465 \left(0,082 \frac{\text{atm} \cdot \text{L}}{\text{K} \cdot \text{mol}} \times 1000 \text{ K} \right)^{-2} = 2,179 \times 10^{-5}$$

$$\Rightarrow K_p = 2,179 \times 10^{-5} \quad [0,35 \text{ p.}]$$

Exercici 2b

Efecte de la pressió en el rendiment

Com que el nombre de mols disminueix, $\Delta n = \Sigma \text{mols productes} - \Sigma \text{mols reactius} = -2$, les altes pressions afavoreixen el costat on la suma dels coeficients estequiomètrics és menor; per tant, els productes.

És a dir, a altes pressions augmenta el rendiment i a baixes pressions, disminueix.

⇒ El **rendiment a baixes pressions disminueix** perquè **s'afavoreix la reacció inversa** (cap a l'esquerra)

⇒ El **rendiment a altes pressions augmenta** perquè **s'afavoreix la reacció directa** (cap a la dreta)

[0,50 p.]

Efecte de la temperatura en el rendiment

La constant d'equilibri varia en variar la temperatura.

Com que la reacció és exotèrmica ($\Delta H < 0$), el valor de la K_c disminuirà amb l'increment de la temperatura:

⇒ $K_c (T < 1000 \text{ K}) > K_c (1000 \text{ K})$

i, per tant, la concentració del producte (NH_3) és menor també a altes temperatures, en conseqüència, el rendiment de la reacció disminueix a altes temperatures.

⇒ A **baixes temperatures el rendiment serà més gran** perquè la **concentració de NH_3 serà major en l'equilibri**.

⇒ A **altes temperatures el rendiment serà més petit** perquè la **concentració de NH_3 serà menor en l'equilibri**.

[0,50 p.]

Efecte de la temperatura en la velocitat de la reacció

Les temperatures baixes no afavoreixen la velocitat de reacció, ja que si la **temperatura és més baixa, disminueix el nombre de xocs**.

⇒ A **baixes temperatures hi haurà menys xocs** i la **velocitat serà menor**.

⇒ A altes temperatures hi haurà més xocs i la velocitat serà major.

[0,25 p.]

Exercici 3a

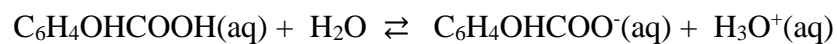
Càlcul del pH

Concentració molar de l'àcid salicílic ($C_6H_4OHCOOH$)

$$\frac{0,1 \text{ g d'àcid salicílic}}{100 \text{ g de crema}} \frac{1 \text{ mol d'àcid salicílic}}{138,12 \text{ g}} \frac{1 \text{ g de crema}}{1 \text{ mL de crema}} \frac{1000 \text{ mL crema}}{1 \text{ L de crema}} =$$

$$= 7,24 \times 10^{-3} \text{ M} \quad [0,20 \text{ p.}]$$

Equilibri de l'àcid salicílic ($C_6H_4OHCOOH$)

Concentració inici	$7,24 \times 10^{-3}$	--	--
Concentracions equilibri	$7,24 \times 10^{-3} - x$	x	x

$$K_a = \frac{[C_6H_4OHCOO^-][H_3O^+]}{[C_6H_4OHCOOH]} = 1,07 \times 10^{-3}$$

[0,10 p.]

Càlcul concentració ió hidroni (oxidani/oxoni) i pH

$$\frac{(x)(x)}{(7,24 \times 10^{-3} - x)} = 1,07 \times 10^{-3} \text{ (equació 1)}$$

$$x^2 + 1,07 \times 10^{-3} x - 7,747 \times 10^{-6} = 0$$

Resolent l'equació quadràtica es troba $x = 0,002299 \text{ M}$. L'altra solució és negativa.

La concentració de H_3O^+ a l'equilibri és:

$$[H_3O^+] = 2,299 \times 10^{-3} \text{ M} \quad [0,20 \text{ p.}]$$

$$\text{pH} = -\log [H_3O^+] = -\log (2,299 \times 10^{-3}) \Rightarrow \text{pH} = 2,64 \quad [0,15 \text{ p.}]$$

És òptim el pH?

La crema que conté àcid salicílic **no pot ser utilitzada com a exfoliant** perquè el pH és inferior a 3,0 (l'interval òptim de pH és 3,0 – 4,0).

$$\Rightarrow \text{pH}_{\text{crema}} = 2,64 < \text{pH}_{\text{adequat}} = 3,0 - 4,0 \quad [0,15 \text{ p.}]$$

Exercici 3a (continuació)

Pictogrames

Corrosiu. Pot ser corrosiu per a alguns metalls, pot provocar cremades a la pell i lesions oculars greus. **[0,15 p.]**

Irritació cutània. Aquest producte, per contacte breu, perllongat o repetitiu amb la pell o les mucoses, pot provocar una reacció inflamatòria. **[0,15 p.]**

Perillós per aspiració. Aquest producte pot arribar a l'organisme per inhalació i causar efectes greus, aguts o crònics molt diversos a la salut. Es recomana evitar el contacte amb el cos humà. **[0,15 p.]**

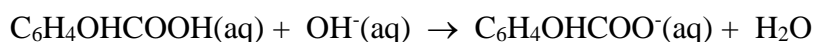

Exercici 3b

Formulació. Hidròxid de sodi: NaOH

[-0,50 p si no formulen bé]

Reacció de valoració

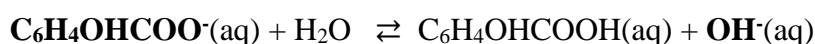

o també opcionalment:

Justificació del pH en el punt d'equivalència

La sal que es forma en el procés de neutralització és el **salicilat de sodi** ($\text{C}_6\text{H}_4\text{OHCOONa}$). El catió sodi (Na^+) no reacciona amb l'aigua perquè prové d'una base forta, però l'**anió salicilat** ($\text{C}_6\text{H}_4\text{OHCOO}^-$) és la **base conjugada d'un àcid dèbil** i reaccionarà amb l'aigua donant lloc a una **hidròlisi bàsica**:

⇒ En el punt d'equivalència només tindrem l'anió $\text{C}_6\text{H}_4\text{OHCOO}^-$ i el catió Na^+ .

⇒ Per tant, el **pH** en el **punt d'equivalència** només ve **determinat** per la presència de l'anió $\text{C}_6\text{H}_4\text{OHCOO}^-$ que en aigua forma OH^- i **serà bàsic** ($\text{pH} > 7$).

[0,45 p.]

Identificació corba de valoració

La corba de valoració que correspon a la **valoració de l'àcid salicílic** (àcid dèbil) amb l'**hidròxid de sodi** (base forta) és la **corba B** (gràfic B). La valoració comença a pH àcid ($\text{pH} = 3$) perquè l'àcid salicílic és un àcid feble i el pH en el **punt d'equivalència és superior a 7**.

Opcional. La **corba A** (gràfic A) correspon a la valoració d'un àcid fort amb una base forta perquè el pH a l'inici és molt àcid i el pH en el punt d'equivalència és 7.

Opcional. La **corba C** (gràfic C) correspon a la valoració d'una base forta amb un àcid fort perquè el pH d'inici d'aquesta valoració es bàsic i el pH en el punt d'equivalència és 7.

[0,40 p.]

Exercici 4a

Tipus de reacció de polimerització

Els polímers es poden sintetitzar mitjançant dos tipus de processos de polimerització: **polimerització per reaccions per addició** (creixement en cadena) i **polimerització per reaccions per condensació** (creixement en etapes).

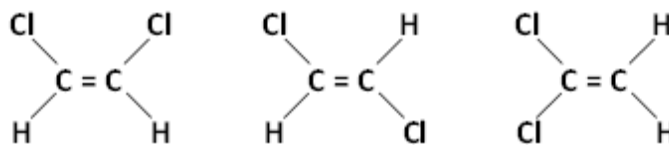
En les reaccions per addició es produeix un creixement de la cadena. En aquest tipus de reacció la molècula de monòmer sencer passa a formar part de la cadena de polímer.

El PVC és un polímer que s'obté a partir d'un monòmer, el clorur de vinil, mitjançant una reacció de **polimerització per addició** perquè s'obté una **macromolècula formada amb múltiples unitats del monòmer original i no s'obté cap altra molècula** a part del polímer.

[0,30 p.]

Formulació, tipus d'isomeria i nom dels diferents isòmers del dicloroetà i del triclوروetà

Dicloroetà:

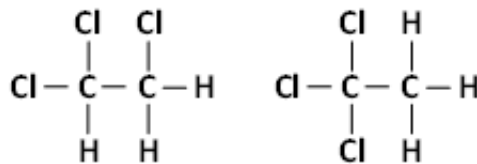
cis-1,2-dicloroetà   *trans*-1,2-dicloroetà   1,1-dicloroetà

Els ***cis*-1,2-dicloroetà** i el ***trans*-1,2-dicloroetà** són **isòmers geomètrics** (mateixa fórmula molecular i mateixa connectivitat però diferent disposició en l'espai).

L'**1,1-dicloroetà** és un **isòmer estructural de posició** (mateixa fórmula molecular però diferent connectivitat) dels compostos ***cis*-1,2-dicloroetà** i ***trans*-1,2-dicloroetà**.

[0,50 p.]

Triclوروetà:

1,1,2-triclوروetà   1,1,1-triclوروetà

El 1,1,2-triclوروetà i el 1,1,1-triclوروetà són **isòmers estructurals de posició**. [0,30 p.]

Raonament. Aquests dos compostos **no presenten estereoisomeria òptica** perquè **no tenen cap carboni asimètric**, és a dir, no tenen cap carboni amb els quatre substituents diferents.

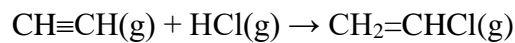
[0,15 p.]

Exercici 4b

Càlcul de la calor a pressió constant

Càlcul de l'entalpia estàndard de la reacció de síntesi del clorur de vinil

$$\Delta H^\circ_{\text{reacció}} = (\sum n_p \Delta H^\circ_{f, \text{productes}}) - (\sum n_r \Delta H^\circ_{f, \text{reactius}}) \quad [0,10 \text{ p.}]$$

$$(\sum n_p \Delta H^\circ_{f, \text{productes}}) = (1 \times \Delta H^\circ_{f, \text{CH}_2=\text{CHCl}})$$

$$(\sum n_r \Delta H^\circ_{f, \text{reactius}}) = [(1 \times \Delta H^\circ_{f, \text{CH}\equiv\text{CH}}) + (1 \times \Delta H^\circ_{f, \text{HCl}})]$$

$$\Delta H^\circ_{\text{reacció}} = 1 \times (-37,26 \text{ kJ mol}^{-1}) - [1 \times (-226,9 \text{ kJ mol}^{-1}) + 1 \times (-92,3 \text{ kJ mol}^{-1})]$$

$$\Rightarrow \Delta H^\circ_{\text{reacció}} = 281,94 \text{ kJ mol}^{-1} \quad [0,35 \text{ p.}]$$

Calor a pressió constant

$$\Rightarrow q_p = \Delta H^\circ_{\text{reacció}}$$

$$\Rightarrow q_p = 281,94 \text{ kJ mol}^{-1} \quad [0,20 \text{ p.}]$$

Càlcul de la calor a volum constant

$$\Rightarrow q_v = \Delta U^\circ_{\text{reacció}} \quad [0,10 \text{ p.}]$$

Energia interna de la reacció a 25 °C (298 K)

$$\Delta H^\circ = \Delta U^\circ + \Delta n R T$$

$$\Delta n = 1 - 2 = -1 \text{ mol}$$

$$281,94 \text{ kJ} \frac{1000 \text{ J}}{1 \text{ kJ}} = \Delta U^\circ + ((-1) \times 8,314 \text{ J K}^{-1} \text{mol}^{-1} \times 298 \text{ K})$$

$$\Delta U^\circ = 281940 \text{ J} + (1 \times 8,314 \text{ J K}^{-1} \text{mol}^{-1} \times 298 \text{ K}) = 284.417,57 \text{ J mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow \Delta U^\circ = 284.417,57 \text{ J mol}^{-1} \quad [0,35 \text{ p.}]$$

Justificació de quin tipus de reacció es tracta

La reacció que es produeix és **endotèrmica a 25 °C (298 K)**, perquè $\Delta H^\circ_{\text{reacció}} > 0$ i, això significa que s'**absorbeix calor** durant la síntesi de clorur de vinil.

[0,15 p.]

Exercici 4c

Càlcul de l'entalpia estàndard de la reacció d'obtenció de l'1,1,2-tricloroetà

L'entalpia estàndard d'una reacció es pot calcular a partir de les energies dels enllaços trencats (reactius) menys les energies dels enllaços formats (productes):

$$\Delta H^{\circ} = \sum n_r E_{\text{trencats}} - \sum n_p E_{\text{formats}} \quad [0,15 \text{ p.}]$$

Per a la reacció: $\text{CH}_2=\text{CHCl}(\text{g}) + \text{Cl}_2(\text{g}) \rightarrow \text{CH}_2\text{Cl}-\text{CHCl}_2(\text{l})$

En els reactius cal trencar:

- 1 enllaç C=C
- 3 enllaços C-H
- 1 enllaç C-Cl
- 1 enllaç Cl-Cl

En els productes cal formar:

- 3 enllaços C-Cl
- 1 enllaç C-C
- 3 enllaços C-H

Per tant,

$$\Delta H^{\circ} = [1 E_{\text{C=C}} + 3 E_{\text{C-H}} + 1 E_{\text{C-Cl}} + 1 E_{\text{Cl-Cl}}] - [3 E_{\text{C-Cl}} + 1 E_{\text{C-C}} + 3 E_{\text{C-H}}] \quad [0,25 \text{ p.}]$$

$$\Delta H^{\circ} = [(1 \times 608) + (3 \times 412) + (1 \times 328) + (1 \times 242)] - [(3 \times 328) + (1 \times 348) + (3 \times 412)] = -154 \text{ kJ mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow \Delta H^{\circ} = -154 \text{ kJ mol}^{-1} \quad [0,20 \text{ p.}]$$

Raonament del signe de l'entropia de la reacció i justificació qualitativa de la espontaneïtat en front de la temperatura

L'entropia és una magnitud que mesura el desordre d'un sistema. En aquesta reacció química es passa de **2 mols de gas en els reactius a 1 mol de líquid en els productes**, per tant, **durant el transcurs de la reacció el desordre disminueix** i per això **ΔS serà negatiu.**

[0,25 p.]

Una **reacció** serà **espontània** quan $\Delta G^{\circ} < 0$, i

[0,10 p.]

$$\Rightarrow \Delta G^{\circ} = \Delta H^{\circ} - T \Delta S^{\circ} \quad [0,10 \text{ p.}]$$

En aquesta reacció ΔG° **serà negativa** quan el terme $|T \Delta S^{\circ}|$ sigui **menor que** $|\Delta H^{\circ}|$, per tant, a **temperatures baixes** la reacció **serà espontània.**

[0,20 p.]

$$\Delta H^{\circ} < 0 \text{ i } \Delta S^{\circ} < 0 \quad \Rightarrow \quad \Delta G^{\circ} = \Delta H^{\circ} - T \Delta S^{\circ}$$

$$\quad \quad \quad (-) \quad - T (-)$$

$$\quad \quad \quad (-) \quad + T$$

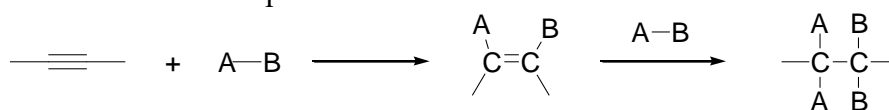

Exercici 4d

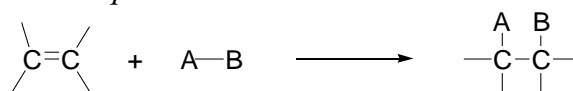
Tipus de reacció

Les dues reaccions són **reaccions d'addició a un enllaç múltiple on una molècula s'addiciona a l'enllaç múltiple**: es trenca un dels enllaços C-C i l'enllaç de la molècula A-B que s'addiciona per generar dos nous enllaços C-A i C-B amb el carboni que formaven el doble enllaç. La molècula AB pot ser hidrogen, aigua, halògens, halogenurs d'hidrogen, etc.

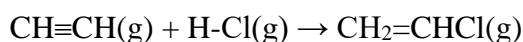
Opcional. Reacció general en alquins: en els alquins, com que hi ha un enllaç triple, si hi ha suficient molècula AB l'addició pot continuar:

Opcional. Reacció general en alquens:

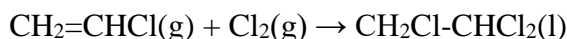

Formació del clorur de vinil:

⇒ Es trenca un dels tres enllaços entre els dos carbonis de l'acetilè i l'enllaç H-Cl (molècula AB) per formar un nou enllaç C-H i C-Cl dels dos carbonis de l'acetilè.

Formació de l'1,1,2-tricloroetà:

⇒ Es trenca un dels dos enllaços entre els dos carbonis del clorur de vinil i l'enllaç Cl-Cl (molècula AB, on els dos elements A i B són iguals) per formar dos nous enllaços C-Cl.

[0,50 p.]

Geometria molècula acetilè segons la teoria RPECV

Per la teoria de repulsions dels parells d'electrons de la capa de valència (RPECV) l'acetilè (CH≡CH) té **geometria lineal**. L'**àtom central** serà **qualsevol dels àtoms de carboni** que està unit a **dos parells enllaçats**, ja que els enllaços múltiples comptabilitzen com si fos un enllaç senzill, per tant, serà una **estructura tipus AB₂** de geometria lineal.

[0,35 p.]

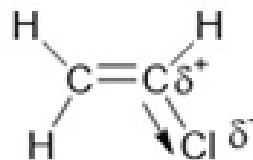
Exercici 4d (continuació)

Raonament polaritat molècula de clorur de vinil

Els enllaços C-C no estan polaritzats perquè els dos àtoms tenen la mateixa electronegativitat. Els enllaços C-H pràcticament no estan polaritzats perquè la diferència d'electronegativitat entre el C (2,5) i el H (2,2) és molt petita, en canvi l'enllaç C-Cl està fortament polaritzat perquè el Cl té una electronegativitat (3,5) molt més gran que la del C (2,5) i atraurà amb més força els electrons de l'enllaç C-Cl, i això provoca un determinat moment dipolar en les molècules.

Les molècules que presenten enllaços fortament polaritzats seran polars si la geometria de la molècula no compensa els enllaços polaritzats.

⇒ La molècula de clorur de vinil és polar perquè no s'anul·la el moment dipolar de l'enllaç C-Cl.

[0,40 p.]